

JEI JEAN-RENÉ BOUCHET OP
IEŠKAI
DIEVO

KATALIKŲ
PASAULIO
LEIDINIAI

Versta iš: Jean-René Bouchet OP, *Si tu cherches Dieu*,
Les éditions du Cerf, 1996

Bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos integralios bibliotekų informacinės
sistemos (LIBIS) portale *ibiblioteka.lt*

Iš prancūzų k. vertė
SES. INGA BARBORA KAZAKEVIČIŪTĖ CSJ

© Les éditions du Cerf, 1996
© Vertimas į lietuvių k., ses. Inga Barbora Kazakevičiūtė, 2022
© UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“, 2022
www.katalikuleidiniai.lt

ISBN 978-9955-29-484-9

TURINYS

	Pratarmė	9
1 SKYRIUS	Kelkis ir eik	11
2 SKYRIUS	Mokykis melstis	17
3 SKYRIUS	Tapk nauju žmogumi	25
4 SKYRIUS	Sutik brolius	35
5 SKYRIUS	Mokykis mylėti	47
6 SKYRIUS	Sėskis prie Viešpaties stalo	59
7 SKYRIUS	Apsivilk Kristumi	65
8 SKYRIUS	Štai tavo kelias	75

*Ateis diena, kai Dievas ištrins žmonių
širdyse visus įstatymus, paliks tik tuos,
kuriuos parašė meilė.*

Marguerite Yourcenar
Filosofinis akmuo*

PRATARMĖ**

Kai kurie mano, kad garsusis B. Pascalio posakis: „Neieškotum manęs, jeigu jau nebūtum radęs“ buvo supras-tas neteisingai. Iš tikrųjų Pascalis norėjęs pasakyti: „Neieškotum manęs, jeigu aš tavęs nebūčiau radęs.“ Tai atėjo man į galvą, skaitant įtaigią ir originalią tėvo Jeano René Bouchet knygą. Jos puslapiai taip švelniai ir kartu stipriai skleidžia Dievo meilę, kuri visada skuba būti priešaky ir viskam užbėgti už akių, kad tai traukia protą ir jaudina širdį. Dievas yra ne kelionės pabaigoje tarsi atlygis už nueitą kelią, Jis nuo pat pradžių yra šalia lyg slėpi-ninga, vis labiau visa apglėbianti Artuma.

---

* Marguerite Yourcenar, *Filosofinis akmuo*, iš prancūzų k. vertė Violeta Tauragienė, Vilnius: Baltos lankos, 2000, p. 21. (Čia ir kitur vertėjos pastabos.)

** Pratarmė buvo parašyta pirmam knygos leidimui, kai au-torius dar buvo gyvas.

Iš pradžių atrodo, kad tėvas Bouchet šnekučiuojasi su žmogumi, ieškančiu gyvenimo prasmės. Vis dėlto kiekvienam, net ir labai prityrusiam krikščioniui, reikalingas vedlys. Pradedantiesiems Dievo ieškotojams pirmi knygos patarimai bus labai reikalingi, bet jie tiek pat pravers ir manantiems, kad yra pažengę į priekį, bet jaučiantiems poreikį atsigręžti atgal. Juk joks etapas niekada nėra visiškai įveiktas. Nuolatinis vaikščiojimas dvasioje pirmyn atgal – tai auksinė taisyklė siekiantiesiems Meilės.

Jeanas René Bouchet yra sukaupęs didelę patirtį. Prieš pradėdamas vadovauti žurnalui *La vie spirituelle*, jis daug mokėsi iš graikiškosios Bažnyčios Tėvų tradicijos, aistringai domėjosi Rytų krikščionyste, kaip kunigas tarnavo įvairiems žmonėms. Daug darbavosi Tulūzos dominikonų provincijoje ir šiuo metu eina Paryžiaus provincijos provincijolo pareigas. Tad jam tenka bendrauti su daug vienuolių, dalytis jų sunkumais, teikti jiems viltį.

Jei imčiausi vertinti šią knygą, būčiau tikrai įžūlus. Vis dėlto jau pakankamai pasakiau, kad nujaustumėte jos vertę. Nebent pridurčiau, kad ji be perstojo padeda siekti tikėjimo gelmės. Moralizavimas, kuriam tenka priskirti tiek daug krikščioniško auklėjimo nesėkmių, dar nėra išleidęs paskutinio kvapo. Evangelijos aiškintojai dar dažnokai postringauja apie dalykus, kuriuos paaiškintų ir bet koks kitas mokytojas ir išmintingas žmogus. Tėvas Bouchet sie-

kia pažinti vien nukryžiuotąjį ir prisikėlusįjį Kristų. Kalno pamokslas, jo manymu, atskleidžia, su kokiais veikėjais, glūdinčiais mumyse, reikia nutraukti santykius, kartais tiesiog negailestingai imti juos ir nukirsti, kad jie neišniekintų mūsų „aš“. Taigi kiekvienas, nepraradamas ryšio su kasdiene tikrove, labai konkrečiai imame suvokti, kaip šioje žemėje gimti tikruoju „Prisikėlimo sūnumi“.

Tad nebijokime leisti į nuotyki. Dievo meilei, kad ir kokia ji būtų galinga, reikia mūsų, jai reikia mūsų sutikimo, atkaklumo, pasitikėjimo. Galiausiai šis nuotykis pripildo nepaprasto džiugesio.

A. M. Carré OP,
Prancūzų akademijos narys

PIRMAS SKYRIUS

KELKIS IR EIK

Duok savo širdžiai pailsėti

Tu, kuris ieškai Dievo, tu, kurio širdis ima spurdėti, išgirdusi šį neįprastą vardą, neišsigąsk. Leisk šiam vardui aidėti, lyg skleisti bangas tavo gyvenime. Klausykis įtempęs ausis. Jeigu nuo Dievo suvirpėjęs žmogus atsiliepia taip, lyg ruoštuși į karą, pradeda blogai. Gromuliuok, vis gromuliuok šį mielą tavo širdžiai vardą. Kartok: Dievas, Dievas. Pradžioje pasirūpink verčiau sėkla negu dirva. Klausykis, dar ir dar klausykis. Dievas yra gyva būtybė. Jeigu panorės tave sužavėti ir apsigyventi pas tave ir jei tu priimsi Jo kvietimą, Jis ras kelią į tavo širdį. Tik nustok blaškytis. Duok savo širdžiai pailsėti ir, jei gali, atsipūsk. Bet koku atveju, neišsigąsk.

Lauk nesumerkdamas akių

Daugelis, vien išgirdę žodį „Dievas“, puola sudarinėti savo niekšybių sąrašus. Pienburniai. Tau taip bešluostant dulkes, Dievas ims ir pasibels, o tu neišgirsi. Tad nesuk galvos dėl savo būsenu. Nesielk su

savimi šurkščiai. Jeigu Jis pasibels, atsiliepk: „Prašom“ ir „Sėskitės“.

Biblijoje pasakojama, kaip Dievas aplanko vieną paauglį, Samuelį. Viešpats pašaukia jį ir tasai atsiliepia: „Aš čia“, bet neatpažįsta atėjusiojo jo aplankyti. Prityręs senolis liepia Samueliui vėl gulti ir laukti. Mat buvo naktis. Elkis panašiai. Paskui matysi. Tik neužsnūsk.

Neskubėk

Teko pažinti tokių kaip tu, kuriuos aplankė Viešpats. Jie tučiuojau išsiruošę pas išminčius ir šventuosius. Ir štai jie jau medituoja, klausinėja, skeryčioja rankomis. Jie primena man Evangelijos Mortą, kuri, vos Viešpats peržengė jos namų slenkstį, neriasi iš kailio. Po kiek laiko, pritrūkę kvapo, grįžta prie savo reikalų. Vėliau apie šiuos akimirksnius kalba, kaip kai kurie vakarėlio pabaigoje pasakoja apie savo pirmąją meilę. Tad neskubėk. Žingsniuodamas keliu suprasi, ar tau reikia šviesos. Ir tada žinosi, kur ją rasi. Jei vis dėlto išėjai ir jei dvasinis mokytojas, kurio ieškojai, priėmė tave ir davė tau receptą, kurio tikėjaisi – meditaciją, skaitinį, maldą, santykių nutraukimą, pasninką, maldininkišką kelionę, – lik budrus, nepainiok apsilankymo pas gydytoją, vaistų ir išgijimo.

Galvok apie save

Tu, kuris ieškai Dievo, prisėsk. Rusai turi gerą paprotį – prieš leisdami į kelionę prisėda ir nutyla. Tarytum norėdami nuraminti kvėpavimą, sutelkti širdį. Elkis panašiai. Atsisėsk, pagalvok apie save, nusileisk į savo širdį ir kūną. Kelias bus ilgas, be to, ieškant Dievo, pirmiau reikia pailsėti ir tik paskui leistis į nuotyki. Tavęs laukia kitoks poilsis, bet dabar apie tai negalvok. Šią akimirką liaukis puldinėjęs į visas puses. Truputėlį, nors truputį, pakęsk save, nurimk. Aštrink klausą ir jautrink širdį. Tau gels. Suramdyk savo nekantrumą. Ne į medžioklę juk joji, bet lauki Dievo. Lėtai, vieną po kito, nusimesk drabužius, lyg vasarą eitum maudytis. Neskubėk.

Tapk „taip“

Deginkis Dievo saulėje. Jo spinduliai turi tave nuprausti ir atgaivinti. Laikykis lyg plūduras ant vandens paviršiaus. Tada Jis suteiks tau savo Dvasios, pateps savo aliejumi, kad lengvai žingsniuotum keliu, kuriame Jis laukia tavęs.

Leisk Jam pačiam paruošti tave susitikimui. Gatvėje atsipalaiduok, mąstyk apie Jį, sakyk Jam „taip“, tapk „taip“. Nekvaršink galvos, tiesiog sutik. Tai, ką tau patariu, nėra lengva, pradžioje turėsi kovoti. Grumkis, kad tavo „taip“ tikrai būtų „taip“.

Atpažink pagundą

Iliuzija. Pinklės. Šie žodžiai pervėrė tavo dvasią ir širdį. Jie tave sužeidžia. Pasirodo, tu ieškai ne Dievo ir juolab ne Dievas ieško tavęs. Tuoj tuoj pasiklysi, išklysi iš kelio ir visai pasimesi. „Mirtina liga“ – rypuoja psalmės. Tau reikia ne poilsio, o psichoanalitiko.

Susipažinai su bendrakeleive, kuri lydės tave visą kelią su Dievu – tai pagunda. Palauk! Nevadink pagunda ar išmėginimu visko, kas tau nuo šiol nepatiks. Dievo ieškojimo kely tikroji pagunda mums yra reali kliūtis, tačiau ją galima paversti tramplinu.

Raudok

Palaimintoji pagunda. Sakai, kad ieškai Dievo, bet iš tikrųjų tik apžiūrinėji save veidrodyje. Ko taip rėkauji? Pereik pro šį veidrodį ir pamatysi, kad tai optinė iliuzija. Tavasis Dievas panašus į tavo tėvą, tavo močiutę. Sukabinai ant Jo kaklo visas savo vaikystės svajas. Tu Jį taip ištepliojai, kad kai Jam lenkiesi, iš tiesų tik garbini save. Ir niršti. Verčiau imk raudoti ir tegul ašaros nuplauna šiuos dažus. Tebūnie jos tavo pasiligojusį žvilgsnį gydantys lašai. Laikas pagelbės. Nesustok. Žygiuok pirmyn. Tasai, kurio ieškai, laukia tavęs.

---

* Plg. Ps 41, 9.